

2. Kui määruse nr 261/2004 artiklis 7 ettenähtud õigus hüvitisele lennu hilinemise korral ei ole kooskõlas Montréali konventsiooni artikliga 29, siis kas sellisel juhul on Euroopa Kohtu otsuse jõustumise aja suhtes seoses käesoleva kohtuasjaga ja/või üldiselt kohaldatavad teatavad piirangud?

- (¹) Nõukogu 5. aprilli 2001. aasta otsus 2001/539/EÜ rahvusvahelise õhuveo nõuete ühtlustamise konventsiooni (Montréali konventsioon) sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse poolt (EÜT L 194, lk 38; ELT eriväljaanne 07/05, lk 491).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Longevity Health Products, Inc.-i 22. juunil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 15. aprilli 2011. aasta määruse peale kohtuasjas T-96/11: Longevity Health Products, Inc. versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-316/11)

(2011/C 269/52)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Longevity Health Products, Inc. (esindaja: Rechtsanwalt J. Korab)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellandi nõuded

- tunnistada äriühingu Longevity Health Products, Inc. esitatud hagi vastuvõetavaks;
- tühistada Üldkohtu 15. aprilli 2011. aasta määrus kohtuasjas T-96/11;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et vaidlustatud määrus tuleb tühistada järgmistel põhjustel:

- Üldkohtu põhjendused on puudulikud;
- Üldkohus ei kaalunud kaubamärgiomaniku argumente.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Saksamaa) 27. juunil 2011 — Rainer Reimann versus Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

(Kohtuasi C-317/11)

(2011/C 269/53)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Saksamaa).

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Rainer Reimann

Vastustaja: Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

Eelotsuse küsimused

1. Kas selline siseriiklik õigusnorm, nagu sisaldub Bundesurlaubsgesetz'i (Saksamaa puhkuseeadus, BUrlG) § 13 lõikes 2, mis lubab kollektiivlepingu alusel lühendada teatavates sektorites iga-aastase neljanädalase põhipuhkuse kestust, on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 31 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (¹) artikli 7 lõikega 1?
2. Kas selline siseriiklik kollektiivlepingus sätestatud kord, nagu sisaldub Bundesrahmentarifvertrag für das Baugewerbe's (ehitustööstuse üleriigiline kollektiivleping), mille kohaselt puudub töötajal õigus puhkusele neil aastatel, mil tema töötasu brutosumma jääb haigusest tulenevalt teatavast summast väiksemaks, on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 31 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta artikli 7 lõikega 1?
3. Kui esimesele ja teisele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas selline õigusnorm, nagu sisaldub BUrlG § 13 lõikes 2, ei kuulu kohaldamisele?
4. Kui esimesele kolmele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas esineb õiguspärane ootus BUrlG § 13 lõikes 2 sisalduva õigusnormi ja ehitustööstuse üleriigilise kollektiivlepingu tingimuste kehtivuse osas ajal enne 1. detsembrit 2009, see tähendab enne Lissaboni lepingu ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta jõustumist? Kas ehitustööstuse üleriigilise kollektiivlepingu pooltele tuleks anda tähtaeg, mille jooksul nad võivad kokku leppida uued tingimused?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).